

РЕШЕНИЕ

№ 6621

гр. София, 03.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в публично заседание на 17.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ирина Кюртева

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **8152** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) и във вр.с чл. 76б, ал. 1 т. 2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) и с чл. 84, ал. 2 от ЗУБ. Образувано е по жалба на М. Н. Д. Г. С., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на А., срещу Решение № ВР-17/03.08.2023г. на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците (ДАБ), с което последваща молба вх. № УП 2324 от 18.07.2023г. на жалбоподателя не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Жалбоподателят твърди, че обжалваното решение е незаконосъобразно поради допуснати съществени процесуални нарушения и противоречие в материалния закон. Посочва, че в подадената последваща молба са изложени нови обстоятелства, което е от значение за личното му положение. Твърди се издаване на административния акт в нарушение на чл.35 и 36 от АПК, чл. 13, ал. 2, т. 4 от ЗУБ, както и че обжалваното решение е постановено при допуснато съществено нарушение на административно-производствените правила, при неизяснена фактическа обстановка и липса на задълбочен анализ на заявените обстоятелства. Счита, че интервюиращият орган не е изяснил всички фактически обстоятелства от значение за издаване на акта, както и че са налице нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение, интервюиращият орган е изложил мотиви относно факти, нямащи връзка с решение за допускане на последваща молба, което водело до противоречие с материалния закон. Претендира отмяна на процесното решение и връщане на преписката за ново разглеждане със задължителни указания по прилагането на закона.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призовано, не се явява и не се представлява.

Ответната страна – Интервюиращ орган на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, чрез юрк. П., оспорва жалбата и моли решението да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Представя актуална справка за А. и становище от ДАНС.

Софийска градска прокуратура – редовно призована, не изпраща представител и не изявява становище.

Съдът, като взе предвид представените по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна следното:

За първи път чужденецът е подал молба за закрила с вх. № 1011 от 04.08.3014 г. на ТЦ - Пъстрогор, ДАБ при МС. Образованото производство по общия ред е спряно с решение № 8131/12.11.2014 г., тъй като чужденецът е напуснал самоволно общежитието на ТЦ - Пъстрогор и е в неизвестност. С молба рег. № УП 2324/12.12.2014 г. чуждият гражданин е поискал производството му да бъде възобновено и то е възобновено с решение № 1074/16.02.2015 г. на заместник-председателя на ДАБ при МС. С покана с рег. № УП 2324/06.03.2015 г. молителят е уведомен за датата, часът и мястото за провеждане на интервю по повод възобновеното производство за предоставяне на статут в Република България. Поради неявяването му, с решение № 2655/23.04.2015г. производството му в ДАБ при МС е отново спряно. С решение № 6377/31.07.2015 г. на заместник-председателя на ДАБ при МС производството за предоставяне на статут на молителя е прекратено. Решението е връчено с писмо с обратна разписка до последният известен адрес на молителя. Същото се е върнало в цялост и се счита за връчено на 01.10.2015г. Решението не е обжалвано и е влязло в сила.

С молба с вх. № 1345/25.04.2016 г. на РПЦ - С., ДАБ при МС, М. Н. Д. е потърсил за пореден път международна закрила в Република България. Лицето е регистрирано повторно в ДАБ при МС. Същият е предоставил молба-декларация за външен адрес, на който ще пребивава по време на производството. С покана с рег. № УП 2324/03.05.2016 г. молителят е уведомен за датата, часът и мястото за провеждане на интервю по повод възобновеното производство за предоставяне на статут в Република България. Афганистанският гражданин отново не се явил на датата за провеждане на интервю, за което има издаден констативен протокол с рег. № УП 2324/22.06.2016 г. и с решение № 12432/12.12.2016 г. на заместник-председателя на ДАБ при МС производството за предоставяне на международна закрила е отново спряно. Следва поредната молба от молителя за възобновяване на производството му пред ДАБ при МС с рег. № УП 2324/30.01.2017г., както и поредната молба-декларация, с която уведомява ДАБ при МС, че ще пребивава на външен адрес по време на производството за предоставяне на международна закрила. С решение № 7532/27.03.2017 г. на заместник-председателя на ДАБ при МС производството на търсещият закрила чужденец в нашата страна е възобновено. С решение № 12150/29.06.2017 г. на решаващ орган на ДАБ при МС по повод отправено запитване от Република Румъния за поемане на отговорност по Регпамент (ЕС) № 604/2013 на Европейския парламент и на Съвета (Регламент „Д.“) гражданин е приет на територията на Република България. С решение № 16156/28.08.2017г. на председателя на ДАБ при МС на М. Н. Д. Г. С. е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут в Република България. Решението е връчено с писмо с обратна

разписка до последният известен адрес на молителя, не е обжалвано и е влязло в сила.

Дирекция „Миграция“, МВР са уведомени с писмо с изх. № 338/23.10.2017г. за обстоятелството, че спрямо афганистанският гражданин следва да се прилагат разпоредбите на Закона за чужденците в Република България, тъй като статусът му от „търсещ закрила“ е сменен на „чужденец“

Настоящата последваща молба с рег. № УП - 2324/18.07.2023г. е подадена от чуждият гражданин, докато е задържан в СДВНЧ–Б., във връзка издадена принудителна административна мярка „Връщане до страна на произход – А.“ с рег. № 4379ПАМ-560/06.07.2023 г. на ГДГП Драгоман, ГПУ - К., МВР. Към последващата молба не са приложени никакви нови доказателства.

С Решение № ВР-17/03.08.2023г. на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците (ДАБ), издадено в производство по глава шеста, раздел III от ЗУБ, последващата молба на М. Н. Д. Г. С., на основание чл.76б, ал.1, т. 2 ЗУБ, не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

Със заповед № РД 05-281/13.04.2022г. на председателя на ДАБ З. С. е определен за интервюиращ орган.

При така установените факти съдът обосновава следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата: Жалбата срещу решението е подадена в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 АПК, от легитимирано лице по смисъла на чл.147, ал.1 АПК и срещу подлежащ на оспорване съобразно чл. 87, вр. чл. 75, ал.1 ЗУБ индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

По същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Процесната молба е последваща по смисъла на § 1, т.б от ДР на ЗУБ съгласно която разпоредба “последваща молба” е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение за отхвърляне на молбата.

С разпоредбите на чл.76а – чл.76в ЗУБ са транспонирани приложимите за последващи молби изисквания на чл.40 – чл.42 от Директива 2013/32/ЕС. Предназначението на тази специална процедура съгласно чл.76а ЗУБ е преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последващата молба за международна закрила да се прецени нейната допустимост съгласно чл.13, ал.2, ЗУБ, изискваща <apis://base=narh&doccode=40172&topar=art76ÿ&type=201/> подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, да се преценява по реда на глава шеста, раздел III.

Цитираната национална уредба е изцяло синхронизирана с европейската. По силата на чл.33, ал.1 от Директива 2013/32/ЕС от държавите-членки не се изисква да разглеждат дали кандидатът за международна закрила отговаря на условията за признаването ѝ, като молбата се счита за недопустима съгласно същия член. С чл.33, ал.2, б.”а” – “д” от Директива 2013/32/ЕС държавите-членки са ограничени да приемат, че една подадена молба за международна закрила е недопустима само в изчерпателно посочените в нея случаи. Такава е хипотезата по чл.33, ал.2, б.”г” от Директива 2013/32/ЕС, който изрично определя като недопустима подадена последваща молба, когато не са се появили или не са представени от кандидата нови елементи или факти, свързани с разглеждане на това дали лицето отговаря на условията за предоставянето

на международна закрила по Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и Съвета от 13 декември 2011 г. относно стандарти за определяне на гражданите на трети държави или лица без гражданство, на които е предоставена международна закрила за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила (ОВ, L 337 от 20.12.2011 г.).

Изискванията на националната и европейска уредба не са нарушени в случая в степен, обуславящи отмяната на оспореното Решение № ВР-17/03.08.2023 г., което е издадено от компетентен орган, надлежно определен по реда на чл.48, ал.1, т.10 ЗУБ - интервюиращ орган на ДАБ, явяващ се национален решаващ орган по чл.2, б."б" от Директива 2013/32/ЕС, овластен с правомощието по чл.76б, ал.1, т.2 ЗУБ след предварителното разглеждане на допустимостта на последващата молба рег. № 2324 от 18.07.2023г. на М. Н. Д. Г. С., да не я допусне до производството за предоставяне на международна закрила.

Разпоредбата на чл. 76а ЗУБ дава възможност за преценка, предвид чл. 13, ал. 2 ЗУБ, на подадена последваща молба за международна закрила, с оглед евентуалното ѝ недопускане до разглеждане в ново административно производство, ако с тази молба търсецът закрила не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Преценката за наличието на основанията по чл. 13, ал. 2 ЗУБ е предоставена на съответния компетентен административен орган.

Ограничавайки се до дължимия по чл. 169 АПК съдебен контрол, настоящият състав на съда преценява, че интервюиращият орган в рамките на своята оперативна самостоятелност е спазил изискването за законосъобразност на решението. В последващата молба М. Н. Д. Г. С. не е посочил никакви нови факти и обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, а са изложени само голословни твърдения.

Интервюиращ орган при ДАБ към МС е обсъдил представената молба от страна на търсецът закрила, като е приел, че той не се позовава на нови обстоятелства от съществено значение за личната и бежанска история, в това число релевантни писмени доказателства, обосноваващи риск за живота и свободата в страната на произход, които да обуславят допускането на последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Интервюиращият орган е анализирал заявените факти в молбата за закрила, като е приел, че с подадената последваща молба, в която липсва формирането на непосредствено относими и значими за положението на жалбоподателя аргументи, настоящата се извършва с цел допускането до производство на последващата молба по ЗУБ и с цел да бъде освободен от СДВНЧ Б.. Съдът намира за основателен изводът на административния орган за недостоверност и непоследователност на твърденията на жалбоподателя относно наличието на опасност за неговия живот във връзка със заявените от него първоначално проблеми с талибаните, от преди повече от десетилетие.

Ето защо и по изложените съображения, настоящата съдебна инстанция намира, че оспореното решение отговаря на изискванията за редовно действие на административните актове, предпоставя отхвърляне на предявената срещу него жалба и води до потвърждаването му.

Мотивиран от горното и на основание чл. 85, ал. 1, ал. 3, ал. 4 ЗУБ, Административен съд София-град, 4 – ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата М. Н. Д. Г. С., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на А., срещу Решение № ВР-17/03.08.2023г. на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците (ДАБ), с което последващата му молба вх. № УП 2324 от 18.07.2023г. не е допусната до разглеждане.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

СЪДИЯ: